

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

21. An sit iteranda confessio facta cum Confessario, qui cum falsa licentia ordinarij exipit aliorum confessiones? Et quid est sentiendum, si pœnitens sciat privatum esse Confessarium jurisdictione, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

De Sacram. Pœnitentiæ. Ref. XXI. &c. 97

faciebant, postea usque ad hunc diem per spatium centum annorum fecerunt, scientibus, & videntibus Serenissimus Archiepiscopus, qui in exercitio sua iuridictionis dictos Dominos Consulentes reliquerunt. Ergo, &c.

14. Nec obstat dicere, Concilium omnes consuetudines abrogasse, hoc enim non officit, quia ut dictum est, receptum non fuit; Et date quod uſu receptum fuisset, postea per contrariam consuetudinem abrogatum fuisse dicendum est; Nam ut observat Amicus ubi *supr. num. 94.* Si lex feratur cum clausula; Quacumque confuetudine non obstante, ut loquitur Tridentinum *dīcta ſeff. 23. c. 15.* de reformar. non tollit confuetudinem de futuro, quod etiam docet Joannes Maria de Castilento in *Polyanthea Theologie moralis verbo Confuetudo, difſcūl. 12.* Suarez de legib⁹ lib. 7. cap. 7. à num. 2. & Villalobos in *Summa tom. I. trāctat. 2. difſc. 39.* num. 8. cum amicissimo, & sapientissimo Arriaga in *Cur. Theol. tom. 5. difſp. 24. ſol. 6. ſub text. 1.* num. 37.

15. Tamen in Diocesis Colonensi videtur aliquo modo remansisse, ut saltem appearat in caſu noſtro, & in aliis: ergo, &c.

16. Adde quod aliquis dicere etiam posset, dato, fuisse Concilium Tridentinum uſu receptum, in caſu noſtro nihil officit, quia Patores investiti, ac iſtituti a Dominiſ Consulenteſ, recipiunt ab iſpis beneficia, curam animarum habentia. Ergo non indigent approbatione Epifcopi, quia Concilium in *dīcta ſeff. 23. c. 15.* exiunt, qui beneficiaria Curata obtinuerunt, ab approbatione Epifcopi; etenim eo ipso, quod aliqui animarum cura demandatur, ſufficienter declaratur idoneus ad Confessiones audiendas, & ideo ſuperiores Regulatium, qui habent adnexam Parochiam, designant Vicarium abſque approbatione Epifcopi, ut obſervat Amicus in *cur. Theol. tom. 8. difſ. 15.* ſect. 3, num. 97.

17. Nec ſupradictis obſtar Bulla Urbani VIII. lata die 12. Septembriſ 1628. quia loquitur de privilegiis, & forſitan non fuit in Diocesi Colonensi publicata, ut neceſſario volunt aliqui; ſed melius, ea quæ diximus ſupra in ordine ad Concilium Tridentinum, applicanda ſunt ad dictam Bullam.

RESOL. XXI.

An sit iteranda confit. facta cum Confessario, qui cum falſa licentia Ordinarii excipit aliorum confessiones?

Ei quid est ſentiendum, si pœnitens ſciat priuatum eſſe Confessarium iurisdictione, quod ipſe Confessarius ignorat, & communis populus, an poſſit pœnitens ab ipſo abſolutionem petere, & valide confeſſoratus? Ex part. 3. trāctat. 4. Refolut. 121. alias 122.

nem, quoties Parochus nullum habet legitimum in *to. 8. ſt. 1.* titulum, ut quia de facto cum bullis falſis ſe geret. ex Rcl. 5. §. Sed audita bat pro Parochio. Attamen eorum opinio mihi non mas, curſam probatur, nam eadem eſt ratio, ſiquidem in utroq. ad medium, que caſu error eſt communis, qui tribui jurisdictione à ver. Inſtitutione, & adeſt bona fides pœnitentis. Ita ille, & p. p. hanc ſententiam ego liberter etiam teneo, quia puto, quod ex errore communi conferetur jurisdictione, etiam fine titulo colorato a legitimo poſſeffore; & hoc ſolidè probant Basilus Pontius de matrim. lib. 5. c. 20. num. 2. Sancius in ſelectis, difſ. 44. n. 3. & ego ipſe aliibi.

3. Hinc a fortiori infertur, quod si pœnitens ſciat priuatum eſſe Confessarium jurisdictione, quod ipſe Confessarius ignorat, & communis populus poterit pœnitens petere ab illo abſolutionem, qua validè confeſſoratur.

RESOL. XXII.

An aliqui Prelati Curie Romana poſſint eligere Confessarium virtutē, cap. final. de Pœnit. & reſiſtione?

Et quid de Equiſibus D. Ioannis, D. Iacobi, Alcantare, Calatrava, &c. an poſſint conſideri cum Secordote non approbatō ab Ordinario?

Et quinam ſint ſupradicti Prelati exempti in dicto cap. fin?

Et curſim deciditur, quiſ ſit habendus pro idoneo Confessario ſecundam declarationem Concilij Tridenni? Ex part. 10. trāctat. 16. & Mifcell. 6. Refolut. 76.

§. 1. **S**uppono, Prelatos exemptos vigore, *dīcta ſcap. final.* poſſe eligere Confessarium; ſed quinam ſint dicti Prelati exempti, tradunt Doctores, quos citat, & ſequitur noſter doctiſlimus Paſqualigus in *decif. Moral. decif. 92.* & ſequent. qui putat, Auditorem Camerae, Thesauſarium, Clericos Camerae, Præſides Camerae, Auditores Rota, Magiſtrum faci Palati, Protonotarios Apoſtolicos, & Referendarios, poſſe virtute *d. cap. fin.* eligere Confessarium, & cum hoc Privilegium non ſit revocatum per decretum Tridentini *ſeff. 23. cap. 15.* de reform. quia eſt infertum in corpore iuriſ, fit, ut non ſolum poſſint eligere quocumque approbatum a quocumque Ordinatio, etiam non ſit in illa Dioceli; pro quia eſt approbatus, ſed etiam non approbatum; quia Privilegium dat facultatem eligendi prouidum, & diſcretum, & quando Tridentinum declarat, quod non ſit habendus pro idoneo, qui non eſt approbatus: *Rcl. ſeq. 5.* loquitur tantum de idoneitate publica, non de ſeinde, & in idoneitate neceſſaria pro exercendo munere Confessarij quæ ſola ſufficit, ut poſſit eligi Confessarius in virtute hujus Privilegij. Ita Paſqualigus cultas ad ſeſcias, hujus ſententia circa Prelatos Romanae Curiae, non eſſe priuimum Auditorem P. Paſqualigum, ſed P. Suarez in *3. part. tom. 4. difſp. 27. ſect. 2.* *n. 8.* P. Filliūcium *tom. 1. trāct. 7. cap. 9. num. 231.* *39. §. Sed* & P. Angelum Boſſium de Iabilao, ſect. 3, *caf. 2.* *4. num. 123.* ubi ſic ait: De Auditore autem Camerae, & quibusdam aliis Prelatis exiſtentibus in Curia Romana, qui habent jurisdictionem proprio iure, ſaltem quoad forum exterius, quique quoad forum interius, & etiam exterius ſunt immediate ſubiecti Papae, indubitate terendum eſt, eos comprehendere, & gaudere privilegio eligendi ſibi Confessarium, quia ſunt Prelati exempti, & in his habet locum ratio confessionis, ſcilicet, ne pro diſtantia immineat.

Et hoc ſu. §. 1. Afirmative respondent Homobonius de examin. Eccles. part. 1. trāct. 5. cap. 3. g. 1. R. 9. 20. Reginaldus in praxi, tom. 1. lib. ... cap. 8. dub. 9. & la. n. 98. Sanchez de matrim. tom. 1. lib. 3. difſ. 22. q. 2. Megala in 1. part. lib. 6. cap. 19. num. 12. & alij per ſol. 1. nes iplos. Et ratiō eſt, quia talis eſt intruſus, non enim habet titulum a legitimo Superiori, nec valet ſolum communis error. Ergo, &c.

2. Sed negatiuam ſententiam docet Molſeius ſc. in ſumma, tom. 1. trāct. 7. cap. 13. num. 21. ubi ſic ſciat, & afferit; Aliqui afferunt in invalidam eſſe abſolutione. Tom. I.